

וארטיס לפרשת שבוע

מז כט. ועשית עמדי חסד ואמת. אומר רש"י חסד עושים עם המתים הוא חסד של אמת שאינו מצפה לתשלום. ויש להקשות הא מובא בחז"ל במיוק שהקובר מת יזכה לקבורה כבוד, וא"כ כן יש לו תגמול? מתוך ע"כ הבחור החשוב שמעון משה מלמד בעל ה"אבני שהם מתפארתה, שאמנם הוא מקבל תגמול, אך מי שישים לב רש"י לא אומר שמדובר בחסד ללא תגמול, אלא שהוא לא מצפה לתגמול, וזה אכן נכון שהרי אף אדם לא מצפה למיתתו.

מח ז. ואני בבואי מפדן מותה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבוא אפרתה ואלקיה שם. והנה הוסיף כאן רש"י מדת ארץ הוא אלפיים אמה כמידת תחום שבת. ויש להקשות הא לעיל פרק ה פסוק טז בספרו של פטירת רחל ג"כ כתוב כברת ארץ ולמה שם רש"י לא אמר שזה בתוך תחום שבת של אלפיים אמה? וי"ל ששם לא היה צורך להסביר למה קבר אותה באותו מקום. אבל כאן יעקב בא לספר ליוסף כדי שלא תהיה תרעומת עליו למה לא קברה יחד עמו ועם האבות (וכמבואר ברש"י כאן), אומר רש"י שזה היה ע"פ הדיבור, והיה קשה לרש"י מה התרעומת שהיתה יכולה להיות ליוסף, וכן מה היה צריך לקבורה שם ע"פ הדיבור, הרי קיי"ל דמת מצווה קונה ומקומו אסור לטלטל, ולכן קברה היכן שמתה; וע"ז תירץ רש"י שהיה זה בתוך תחום אלפים אמה וקיי"ל (טור יו"ד ססד) דרק אם נמצא המת חוץ לתחום רק אז קונה את מקומו, וכשמת בתחום נקבר בעיר, והשיבו יעקב שזה ע"פ הדיבור.

מח טז. ויברך יוסף וגו' למלאך הגדול אתי מכל רע יברך את הנערים. וקשה בתחילה התחיל לברך את יוסף, ובסוף ברך את הנערים? וי"ל ע"פ תענית ה: שרב נחמן נפרד מרב יצחק ובקש ר"י שיברכו, אמר לו ר"י אמשול לך שאל יאלכו וכו', אלא יהיה רצון שיהיו כמותך. ויוסף נמי, יעקב אמר אברכך בעשירות הרי יש לך הרבה כדכתיב וילקט יוסף את הכסף הנמצא במצרים, ואם ביופי הרי יוסף היה יפה תואר. ואם בצדקות הרי למרות ירידת יוסף למצרים נשאר בצדקותו, אלא מה ברכו שבניו היו כמותו וזו הברכה הכי גדולה. (חכמת שלמה לרבי שלמה פרץ)

מח מט. וידגו לרוב בקרב הארץ. רבים מקשים הלא בכל הפקודים לא תמצא שבט מנשה ואפרים היו יותר משאר השבטים שכפפדו במדבר ובערבות מואב? וי"ל שברכת יעקב היתה בקרב הארץ והיינו שיתרו ארץ כשיחיו בארץ ישראל ובאמת מצינו שהביכנסם לארץ בשבע שנים שכבשו אז חלה עליהם ברכת יעקב כי נתרבו כדג הים שאין מספר לתולדותם, ולכן כתוב ביהושע וידברו בני יוסף את יהושע לאמר מדוע נתתם לי נחלה גורל אחד וחבל אחד ואני עם רב. קול אליהו.

מח כ. בך יברך ישראל לאמר רש"י מלך אלוקים באפרים וכמנשה. מה הטעם מברכים באפרים ומנשה ולא באבות הקדושים ושאר השבטים שהיו מורמים מאפרים ומנשה דכתיב עליהם שהם רק דומים לשבטים דכתיב כראובן ושמעון יהיו לי? וי"ל, אומר רבי שלמה בלך, שהתורה באה לומר שאף שתמיד יש ירידת הדורות והדור הבא הוא פחות מהדור שלפניו ביר"ש, אנו מברכים את ילדינו שהדור הבא יהיה שווה לדור שלנו וכאפרים ומנשה שגדלו במדברות שהיו בדור אחרי השבטים הם נשארו כראובן ושמעון, וזהו הברכה לילדינו שלא תחול בהם ירידת הדורות.

מח כב. אשר לקחתי מיד האמורי בהרבי ובקשתיו. ובתרגום ביאר "בבלותי ובבעותי", והיינו בתפילה ובקשה (כמו שביאר במכילתא בבשלח ב.). ויש לבאר למה תפילה נקראת חרב, ואילו בקשה נקראת קשת? וי"ל, אומר הרב מבריסק, כי כח החרב היא להמית ע"י מגע, אבל הקשת ממיתה רק ע"י שזורק מרחוק, ואין בעצם כוחה להמית כחרב. ופ"י מובן היטב שתפילה נתקנה ע"י אנשי כנ"ה וצפם תיבותיה ש בהם כח להועיל וכל המתפלל תפילתו נשמעת, אבל בקשה שנעשית ע"י כל יחיד ויחיד תלוי מי הוא המבקש, אם הוא מספיק גדול אז בקשתו נשמעת וכמו שצינו מי שיש לו חולה בביתו ילך אצל חכם ויבקש רחמים, וא"כ הוא קשת שהשימוש בה מועיל רק בשימוש נכון.

מט ג. ד. ראובן כבויו אתה וכו' יתר שאת ויתר עוז. פחו כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך. אומר רש"י היית אמור להיות יתר על אחיך בכהונה ובמלכות והפסדת את זה בגלל פחו כמים והיינו בגלל הסיפור של בלהה פילגש אביו שמתואר לעיל. ולכאורה קשה איך לקח יעקב את הבכורה מראובן והעביר ליוסף? הא היה דבר דלא בא לעולם כי הכפל בנחלה מגיע רק לאחר מיתה? וי"ל דמצינו שדבר שלב"ע מהני אם זה ע"י ציבור, כך מבוואר בפוסקים, כיוון שיש לזה תוקף ומיירות דעת. וא"כ הי"ח ע"י מלך שני כי מלך פורץ גדר ויש לו כח חזק להקנות גם דבר שלא בא לעולם. ומצינו במדרש ב"ר צו ו שיעקב היה מלך בארץ כנען וא"כ שפיר יכול להקנות דשלב"ע. והנה נחלקו בגמ' בשבת נה: האם

ראובן חטא או לא חטא, וכתב הפרשת דרכים דפולגתתם האם פילגש היא ע"י קידושין או לא, דאם היא ע"י קידושין א"כ ראובן חטא, ואם לא אז הוא לא חטא. והנה לפי הרמב"ם שפילגש זה לא ע"י קידושין איך יעקב לקחה הרי יש דין של לא תהיה קדשה, י"ל שיעקב היה מלך ומותר בפילגש ולפ"י מובן שראובן ס"ל דפילגש הוא בלא קידושין כי אביו הוא מלך ולכן שרי לו לקחת בלא קידושין, ואמר לו אביו מכיוון שס"ל שאני מלך אז אני יכול להקנות את הבכורה ליוסף אפי' שזה לא בא לעולם. יציב פתגם לאדמו"ר מצאנז.

מט ה. שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרותיהם. אומר רש"י שהם היו בעצה אחת על מכירת יוסף כיון דכתיב ביה ויאמרו איש אל אחיו ועתה לכו ונהרגו (לעיל לו) מי הם? ויש תאמר ראובן או יהודה הלא היו נגד הריגתו, ואם בני השפחות הרי לא הייתה שנאתם שלמה שגא' והוא נער את בני בלהה ובני זילפה. יששכר וזבולון לא היו מדברים בפני אחיהם הגדולים מהם. ע"כ שמעון ולוי הם שקראם אביהם אחים. ויש להקשות מדוע על בני השפחות לא אמר רש"י שהטעם הוא כמו ביששכר וזבולון שלא היו מדברים בפני אחיהם הגדולים מהם? כך מקשה רבי יונתן איבשיב. ומתיר תרץ נפלא ע"פ כתובות קג. דאיתא שם: כתוב כבד את אביך ואת אמך לרבות את אחיך הגדול, אומר רש"י דלפינן מ"ו את אמך ויו יתירה, והריבוי הוא באם, כי אם היה הגדול גורם נזק לאם בלידתו לא היית יכול להוולד ולכן צריך לנהוג בו כבוד. לפ"י מיושב נפלא כי בני השפחות יכלו לדבר בפני אחיהם הגדולים כי היו אחיהם רק מאב ולא הוצרכו לכבדם ולכן הוצרך לטעם שהוא נער את בני בלהה, משא"כ יששכר וזבולון.

מט כא. ונפתלי אילה הנותן אמרי שפר. ובתרגום: ונחלתו תיתן פירות שיהיו מודים ומברכים עליהם. וצריך להבין ד"ז הרי בכל הפירות יש דין להודות ולברך ע"כ להקב"ה, ומה במיוחד בפירות נחלת נפתלי? וי"ל דהנה בגמ' בברכות מד. כתוב שאם אדם אוכל מליח ופת מברך על המליח ופוסט את הפת. ומקשינן בגמ': ומי איכא מידי דהוי מליח עיקר ופת טפלה, ומתרגינן באוכל פירות גיגורט שנו. ופרש"י פירות ארץ ים כינרת חשובים מן הפת, כיוון שהם מאוד מצוקים. וגניסור היה בחלקו של נפתלי (בראשית רבה אט יב). וא"כ י"ל שזאת הכוונה בתרגום שגם אם אוכלים את הפירות מחלקו של נפתלי עם לחם, הפירות עיקר ומברכים על הפירות ולא על הלחם. עוד י"ל, אומר בעל ה"להורות נתן, כיוון שהיא קלה לבשל פירותיה, א"כ היא הפרי הראשון שביכרה וע"כ אומרים עליו וידוי ביכורים ולכן זה נחשב שמברכים עליו יותר משאר הפירות.

נ ד. וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר וגו' דברו נא באוזני פרעה לאמר. יש לעיין מה טעם יוסף שלח שליחים לפרעה ולא דיבר עמו בעצמו? וי"ל, אומר המשך חכמה, כיוון שיוסף היה אז אונן על פטירת אביו ולא יכל להיכנס למלך כי הוא לא יכל לטוץ, להתרחץ ולהתקשט וללבוש בגדי שררות בעוד אביו המת מוטל לפניו, לכך דיבר אל בית פרעה.

נ ה. אבי רשעיני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתתי לי וגו'. ויש מביא מהמדרש שנתן יעקב לכסף וזהו שעשה מבית לבן ועשה אותו כרי והביא לעשו ואמר לו טול זה בשביל חלקך במערה. האוסטורבוצאר ביאר את הטעם בחשבון שיעקב נתן ללבן עבור חלקו במערת המכפלה את כל מה שהרוויח בבית לבן. הנה איתא בבכורות נ. שהארבע מאות שקל כסף שנתן אברהם לעפרון תמורת מערת המכפלה היו מאה סלעים בכל שקל (רש"י שם) נמצא ששילם 40 אלף סלעים. ובמדרש רבה (עג יא) מובא שיעקב היה שישים ריבוא (600000) צאן מבית לבן. והנה מבוואר בזבחים מח. ששוויה של שה הוא מעה כסף וא"כ היה ליעקב מבית לבן 600,000 מעות, והנה סלע הוא כד' מעות נמצא ש 600,000 מעות הוא 25 אלף סלעים. (25 כפול 24 שווה 600) ומצינו בכתובות נ. שיעקב הפריש חומש מנכסיו כדכתיב וכל אשר נתן לי עשר אעשרנו לך. א"כ אם היה הפריש חומש מעשרים וחמש נשאר לו 20 אלף סלעים וזה בדיוק השיעור של חלקו של עשו במערה (כי העשרים השניים היו שייכים ליעקב כי גם הוא יורש במערה כי כ"א קיבל מקום קבורה אחד בזה).

שם. שם בקברי אשר כריתתי לי בארץ כנען. מה הכוונה מת בקברי? וי"ל שהנה רבקה אמרה למה אשכל שניכם יום אחד. וכתוב בגמ' שהיא התנבאה שיעקב ועשו ימותו ביום אחד. ויש להקשות הלא עשו מת ביום הקבורה של יעקב שעשו לחם על מערת המכפלה עד שבת חושים בן דן והעיק את ראשו של עשו. והלא יעקב מת במצרים ימים רבים לפני שנקבר? וי"ל שיעקב לא מת כלל רק כשהגיע לקברו, כי על הפסוק ותבואו ותטמאו את ארצי דרש רבי אבהו שאלו שמתים בחו"ל לא יבואו להיקבר בארץ. וא"כ י"ל שבאמת יעקב לא מת רק ברגע שנקבר.

והכל מיושב גם מה שכתוב מת בקברי וגם שמת ביום של עשו. פנינים יקרים.

נ י. ויבואו עד גורן האטד ויעש לאביו אבל שבעת ימים. וקשה ע"ז. מדוע רק יוסף התאבל ולא שאר האחים. ויותר קשה הרי דן אבילות הוא רק מהקבורה, ואיך התאבל הרבה קודם שנקבר אביו הרי זה מהלך כמה ימים עד ארץ כנען מקום קבורת אביו? ואי אפשר לומר שכיוון ששמו אותו בארון וסתמו במסמרים אז נחשב לסתימת הגולל והיו בקבורה כמו בפוסק טוה, משום שמבואר בסוטה שעד הקבורה היה ארונו של יוסף פתוח, שמסופר שם שחושים בן דן העיף את ראשו של עשו וזה נפל בין רגליו של יעקב משמע שהיה ארונו פתוח. וזה י"ל אך יוסף ישב שבעה? מתוך המרש"א מכאן ראינו לשיטת הרמב"ן (מובא בטור סי' שעה) דכשמולכין המת מעיר לעיר כיוון שמסרוהו ליד המולכין אותו לעיר אחרת חלה אבילות על הנשאים באותה העיר, וא"כ נחא דהרי כל האחים עלו עם אביהם לכנען לקבורו, ואילו ליוסף מלכי כנען לא נתנו לעלות מחשש שיכבוש את מלכותם, ולכך הוא נשאר בגורן האטד ולכן רק הוא התחיל אבילות ברגע שיצאו מהעיר כי אצלו זה נקרא כבר כסתימת הגולל.

נ יד. וישב יוסף מצרימה וגו' לקבור את אביו אחרי קברו את אביו. ותמהו כפל הלשון, לקבור את אביו, ושוב אחרי קברו את אביו. מתוך ה"אטד שבווער דהנה בירושלמי בתענית איתא שאבות העולם מונחים בקברם בדרך היסב. והנה דרך היסב היא כך: כשהם שניים, אז הגדול מיסב בימין והשני לשמאלו, וכשהם שלושה הגדול באמצע, השני בעיר לימינו והשלישי לשמאלו ברכות מו: והנה בתחילה נקבר יצחק לשמאלו של אברהם, וכשהגיע יעקב היו צריכים להעביר את יצחק לימין אברהם כי הוא חשוב מיעקב. ולכן כתוב שהוא **קבר את אביו יעקב אחרי קברו את אביו של יעקב** דהיינו יצחק שהוציאו מהקבר והעבירו לימין אברהם. ולכן ג"כ בפרק נ"ה כתוב בקברי אשר כריתתי לי, כי יעקב בעצמו חפר את הבור שנקבר לבסוף. וכן בפסוק ושכבתי עם אבותי וקברתני בקבורתם, זה כפשוטו.

נ יד. וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העולים אתו לקבור את אביו אחרי קברו את אביו. רש"י שואל בשם הגמרא: מדוע בתחילה הלכו ללוות את מיטתו של יעקב יוסף ועבדי פרעה ואח"כ כל האחים ואילו פרעה מארץ כנען הלכו יוסף, האחים ורק אחריהם עבדי פרעה? רש"י מיישב שראו את הכבוד שנהנו יעקב מלכי כנען שנתלו כתריהם בארונו, וע"כ נהגו גם הם בכבוד. ומתעוררת תמיהה: הן רבותינו דרשו (בסוטה י"ג) שבאו כל מלכי כנען ונשיא ישמעאל למלחמה כיצד התהפך ליבם מרצון להילחם ליחס של כבוד עד שהניחו כתריהם על ארונו של יעקב שגם עבדי פרעה למדו מהם לכבד? אפשר ליישב זאת ע"י המשל הבא: בריון הלך ברחוב ופתאום הרגיש חטבה בכתפו וגילה שאי מן מדיירי הבניין הסמוך השלך אבן לעברו. הבריון קפץ נטל את האבן והחליט בכל מחיר לגלות את המסלף וללמדו לקח שלא ישכח. הוא עלה לקומה א' בבניין דפק על הדלת או יותר נכון הלם עליה. זוג קשישים מבוהל פתח לו. למראה האבן ולשמעו השאלה: האם הם הזורקים? גיחכו. וכי יש בכוחם לשאת אבן כזאת!! עלה הבריון לקומה השניה כשיצר הנקמה בעור בו. הלם על הדלת שם. הפעם פתח לו זוג צעיר ועדין. האם אתם זרקתם את האבן? שאו והיכה בה על הדלת. אך, מהר מאד הבין שלם הא כתובת. בנחישות המשיך לקומה שלישית שם היה בטוח יתגלה הזורק ויחטוף, אוהו יחטוף. הדלת בקומה ג' נפתחה מיד ואת כל חלל הפתח מילא איש גברתן כפול בקומתו וברוחבו מהבריון מידוענו. הוא לטש עיניו וזועמור, עמד מולו ונהם: מה אתה רוצה? הבריון הבין שמאחר מידי לברוח ובקול רועד גמגם: או"ל...או"ל...או"ל...או"ל...מנף נפלה האבן? וגם מלכי עשיו, כנען וישמעאל באו מזוינים עם כוונות מלחמה על נושא מערת המכפלה אך כשראו את ארונו של יעקב בליווי המצעד הגדול, המזוין של עבדי פרעה כבר לא יכלו לברוח. ע"כ פשוט הניחו את כתריהם על ארונו של יעקב כאילו באו לכבדם, דפ"ח. רבי אליהו זרביב.

נ כו. וימת יוסף בן 110 שנים. בגמ' בברכות דף נה. מבוואר שיוסף מת בגיל צעיר מאחיו משום שהנהיג עצמו ברבנות. ובפירק דר"א כתב שכיוון ששמעו עשר פעמים שאומרים בעדך אבי לוי מחה הורידו לו עשר שנים מחייו. ויש להקשות לפי הטעם הראשון למה הורידו לו עשר שנות חיים. די היה להוריד לו רק שנה אחת על שהנהיג עצמו ברבנות? וי"ל שמצינו בסוטה מידה טובה מרובה ממידת פרענות פי שבע, כי במידה רעה משלמים פי שבע א"כ על מידה טובה מיינמוס פי שבע. והנה יוסף סבל במצרים 13 שנים. 12 שנים בית הסוהר ועוד שנה אצל פוטיפר. ואם מכילים את זה בשבע אז מגיע לו 91 שנים טובות אלא שיוסף מלך במצרים רק 80 שנה. ולא נעלמו 11 שנים? וי"ל ששאר הורידו לו על עבדו שאמר עשר פעמים על אביו. ועוד אחת על שהנהיג עצמו ברבנות. מתוך האור בשם החת"ס.

ידיעות חשובות וכן דברים מגדולי ישראל ערוך בדרך של שו"ת

ועושים הכל כדי להיות חולים, וזאת ע"מ למשוך תשומת לב. אמנם הוא רק לעיתים רחוקות...

שאלה: בלילות שבת הארוכים של החורף מה ראוי לעשות? **תשובה:** ידוע שבשבת אפשר להשיג המון קניינים בלימוד התורה, וכמובן הייצר מתגבר אז עד למאוד, וברור שהבחורים שהשקיעו בלילות שבת זכו לקבל גישמאק מיוחד בלימוד והשפעה על כל השבוע, וכן לגבי אברכים הרב שך היה מעורר ע"כ רבות שלא שרפו את לילות השבת, וכמובן שצריך להיזהר שלא יפריע לשלום הבית.

שאלה: אדם שנתעייף או נחלש מה ראוי לו לעשות? **תשובה:** אחד הדברים שהם חובה לגוף כבדי שיוכל להמשיך לפעול הלאה ולא להתרסק באיזה יום זו המנוחה. מנוחה היא חובה לאדם מפעם לפעם והיא גם חובת האדם, והסטיפלער היה אומר לבחורים או אברכים שנחלשו שיש שחושבים שגדולים בלי מנוחה בריך לדעת שכל גדולי ישראל כשהיו צריכים הם היו נחים מכל תקופה ואח"כ חוזרים לתלמוד ביתר שאת, רק שאת הסיפורים האלו פחות מספרים לנו לכן אנחנו לא כ"כ יודעים מזה, סיים הסטיפלער. ובלי מנוחה אפשר להפסיד הכל.

שאלה: מה המצוקה שגורמת לבעיות גדולות בשלמות הבית? **תשובה:** מצוקה כספית מכניסה את הבית למערבולת של מתחים ומריבות, ולכן רצוי מאוד לנווט את כלכלת הבית בהסכמה הדדית ובכיוון אחד, ולא להיות במצב שאחד כל הזמן אומר אכן כן בלי להתחשב כלל בצרכי השני, כי הלא לכל אחד יש דברים מסויימים שהוא מורגל עליהם מביתו והוא לא מסוגל לוותר ע"ז כלל. ועיי' שיושבים ביחד בשיתוף פעולה ובאים להסכמה והבנה על ירידה מסויימת ברמת החיים, ובודקים יחד מה מההוצאות הוא חובה לכל אחד ובמה אפשר להתגמש, ככה מצב לא נפגעת כלל שלמות הבית. ולהפך, כשכ"א מקריב למען הצרכים של השני גוברת האחוזה בבית. והעיקר להסתפק במה שיש ולהכניס המון שמחה ע"י הידיעה שמה שיש זה הכי טוב ומה שאין הוא לא עבורו ולא זקוק לו, כלשון הרמב"ם בשמונה פרקים.

שאלה: מהו הדבר המאוד חשוב בדורנו לבריאות הנפשית של הילדים, היציבות החברתית שלהם, וההתפתחות הרוחנית של הילד? **תשובה:** קשר עם הוריהם על הילדים בדורנו הוא נרדף ביותר וזאת בגלל הנסיגות שיש בחוץ והחולשה הגדולה של בדרו שלנו, שהוא לפני ביאת המשיח. ולכן ההשתדלות הראויה ביותר של ההורים בדורנו היא לשמור על קשר עם הילדים.

שאלה: ילד שהגיע לשלב הנקרא מתמודד, האם צריך לקבל יחס מפנק באופן מיוחד בלי לומר לו שום ביקורת, או שגם הוא ראוי לחינוך וגבולות? **תשובה:** רבי יחיאל פליסקין המתקשר בעניין זה שנים רבות הביא מעשה שהיה עם החזון איש שבמשך שבע שנים גידל בביתו בחור כזה בשם חיים גרדא. במשך אותו שנים החזו"א דלו כבן והיה יוצא עמו לרחצה ולשיחה בנהר, והיה מפנק אותו במיני תפנוקים, ולא מוכיחו כלל על מעשיו הרעים. בספר קובץ אגרות מובאים מכתבים של החזו"א אליו וכן לאחרונה נמצא מכתב של אותו חיים שבלקח שאר חילוני רח"ל אל החזו"א. וידועים דברי רבי גרשון אדלשטין בשם החזו"א. שרק ע"י אהבה וידידות אפשר שבסוף יחזור לדת אבותיו. וההסתכלות עליו בכל התקופה הקשה צריכה להיות: כמו שיש ילד שיש לו מחלה גופנית, כך יש גם ילד שיש לו מחלה רוחנית. ועיי' בבוז ואהבה יחזור במהרה לגדלותו וזה מה שמוטל עלינו להשתדל.

כמה הלכות בעניין עשרה בטבת החל ביום שישי זה. התענית כרגיל עד צה"כ. אך כדי לא להיות שבבת מעונה יש להזדוץ הביתה לאחר התפילה ויעטב בשירה לפני הקידוש כדי להזדוץ לקדש ולאכול. התפילות: שחרית כרגיל ככל תענית ציבור. מנחה ככל תענית ציבור והיינו שקוראים בתורה אך ל"א תתחון ואבינו מלכנו, והנהגים לישא כפיים נושאים במנחה. ולקוח תרופות קבועות עדיף שיחם בשבת ע"פ שיחם בתענית. מותר להתרחץ ולגוץ ציפורנים לכבוד שבת. לגבי תספורת וגילוח לרוב הפוסקים מותר ויש שאוסרים בזה. במקום צורך גדול מותר לאישה לטעום מתבשילי שבת ובלבד שלא תדעל אלא תפלוט מיד לאחמ"כ. רחצתה הפה יש להתיר רק במקום צער ויזהר מאוד שלא לבלוע. אפשר להתפלל מעריב מוקדם מהזמן הרגיל כדי שיוכל לקדש מיד בצאת הצום. אישה שקשה עליה לחכות לבעלה יכולה לעשות קידוש ולאכול מזונות.

חידות

חידות טובות פרשת שבוע תשובות לפי סדר הא – ב מתאים גם לילדים: א. על ראש מי הניח יעקב יד מימנו? **אפרים. ב.** היכן נקברה רחל? **בית לחם. ג.** מי מהבטטים כל גדודיו ישובו לנחלתו? **גד. ד.** מאיזה שבט הגיע שמשון הגיבור? **דן. ה.** פסקו שאומרים בקר"ש שעל המיטה? **המלאך הגואל אותי. ו.** תהינה לראש יוסף? **ולקודקוד נזיר אחיו. ז.** מי שמח בצאתו? **זבולון. ח.** מי ערף את ראשו של עשו? **חושים. ט.** מה כתוב על מלבין שניים לחבירו? **טוב משקוהו חלב. י.** מי היה אהרן? **יהודה. כ.** מה נלקח מראובן? **כהונה. ל.** מי הוא אח של שמעון? **לוי. מ.** היכן נמצאת השכינה? **מעל ראש החולה. נ.** לאיזה בעל חיים נמשל דן? **נחש. ס.** מה ביקשו אחי יוסף מיוסף? **סליחה. ע.** מה סבל יששכר? **עול תורה. פ.** עלו לקברו של יעקב רכב ו- **פרשים. צ.** אחי יוסף אמרו

ופירש שם המ"ב דכל המעביר על מדותיו מעבירין לו על כל פשעיו ואם הוא לא ירצה למחול גם לא ימחלו לו, דלמעלה דנין מדה כנגד מדה, וצריך למחול לחברו אפילו אם עיות כנגדו במיד ובמרד, ואז אפילו לו גם כן אפילו על המזידות, וכמו שאמרו בגמרא למי נושא עון למי שעובר על פשע עכ"ל. אמנם אם הוציא עליו שם רע כתב הרמ"א שם בא"צ למחול לו, וכתב שם המ"ב משום דאיכא דשמע בחשאי ולא שמע בפבוס ונשאר השם רע ומ"מ מדת עוה למחול גם בזה.

שאלה: מה היה ביום עשרה בטבת שאנו נוהגים אותו עד יום זה כצום היה חשוב מדי? צומות שנתקנו לישראל? **תשובה:** מובא במדרש תנחומא שבאותו היום היו ראוים גלות, ומשום הצינה המתין להם הקב"ה עד הקיץ. ובאותו היום נבוכדנצר מלך בבל רע על ירושלים ע"מ שימיתו וישיבה ברעב. עוד מסופר במדרש שבמשך תקופה מוקדם לכן היה גיבור גדול ושמו אביבא שהיה עומד על ירושלים, וכל האבנים שהיו זורקים אנשי נבוכדנצר על החומה הוא היה תופס בידו וזורק עליהם חזרה, עד אותו היום כשראה ה' שכל שבת, באה רוח והפילה את הגיבור מהחומה ומת, באותה השעה נבקעה ירושלים. ובגלל שכל ההתחלות קשות אז זה יום מאוד קשה לישראל. ואומר החת"ס (דרוש לו אדר) שצום י' בטבת אינו נדחה אפילו אם הוא חל בששי כהשנה, וה"נהיג אם היה חל בשבת, כי הוא יום הדין כיום כיפור ואנו יודינים בו אם האם נמשך להיות בגלות, ובשונה משאר צומות שהן זכר לעניין שקרה באותו יום.

שאלה: ביום ראשון הבעל"ט מתחילים ימי השובב"ים, מה צריך לעשות בשובב"ים? **תשובה:** המשה ברורה סו"ס תרפה' מציין לדברי השע"ת והבאר היטב בעניני שובב"ים, ושם איתא שיש הנהגים להתענות בימי חמישי של שובב"ים. וכתב האר"י שימים אלו מסוגלים לתקון עוון קרי יותר מכל השנה, עכ"ד. ובקהילות רבות וישיבות שונות של ימינו נוהגים הנהגות יפות שמרבים בתורה ובעבודה ושיגופים איש לפי דרגתו ומעלתו. ורבי חיים ויטאל כותב שימים אלו אם יקדש עצמו במותר לו, וביאורו להתרחק מתאוות וברפת מתאוות האכילה, ודיבורים אסורים. ועיי' חיזוק בדברים אלו יזכה לכפרה על כל הדיבורים האסורים והוציא מפיו במשך השנה ובפרט עוון השח"ו, כן כותב הפרי מגדים שם. והתיקון העיקרי בימים האלו הוא ע"י לימוד התורה שהוא שווה יותר מכל תעניות שבעולם. וכתב הסטיפלער בקריינא דאגירתא ששעה אחת בלימוד תביבה לפני הקב"ה יותר מכל התעניות והוא המכפר לגדול ביותר שיש וכו"משי"כ בשו"ע תקה. ובכתב ראש"י הר"ר חיים מוולאזין כתב בשם הגאון שעיקר התיקון נעשה ע"י לימוד התורה הקדושה, היינו גמ' עם תוס' בעיון וז"ל שם: העובר על רצון הבורא ינדון פסורים נוראים ואין לו תקנה כל א"ש במיתה, ומסיים: וכל העוסק בתורה יצל מהסיוריים כמי"ש אורך ימים בימינה ובשמאלה עושר וכבוד. רבי שריה דבילצק היה אומר בשם הר"א, שבימים אלו יש למעט דיבורי קד הדרים הכרחיים, והיות וד"ץ קשה מנשוא היום, אך כב"א אדם יקח לעצמו מספר שעות ביום להתחזק בעניין זה או לפחות למעט בדיבורים אסורים כלה"י, ויכול פה ושקר ויתקן עצמו במותר לו, או לפחות שעה ראשונה של הסדר הוא ויתקן בזה, ובזכות זו, לא לפנות לתקן את כל פגמיו הרבה יותר מכל תעניות שבעולם. עוד מובא ברמח"ל שלכבוש את הכעס זה יותר טוב מאלף תעניות. ידוע מהספרים הקדושים שימי השובב"ים זה זמן מיוחד לקבלת התפילות כמו ימים נוראים. ויש קהילות שהקפידו לסיים בליל שישי באשמורת הבוקר ספר התהילים.

שאלה: על מה הייצר הכי נלחם? **תשובה:** כותב בעל המאור (פרשת כי תצא): עיקר מלחמת היצר על התפילה, לא גם את ירבה האדם לעסוק בתורה ומצוות, ולגמול חסד בגופו וממונו, ולהחזיק יד עני ואביון, על כל זה לא ישים היצר את שכל תוקף מלחמתו". וכמובא במדרש (תהילים קל"ז), שכל נבוכדנצר ציווה לחיליו שיירצה בידו הגולים ולא יתנו להם לעמוד בדרך, כיוון שאם יעמדו יוכלו להתפלל לו וישועים. לכן עלינו לשמר ולשכלל את הנשק שלנו כוח התפילה למקסימום ותועלת האפשרית.

שאלה: איזה ספר מרגיל את האדם בעיון נכון ועמוק. ומעיל לזכרון הסוגיות לכל פרטיהם והוא הספר שעליה צמחו גדו"י בהבנה בהירות וידיעת התורה? **תשובה:** פירוש המהר"ש"א על הש"ס, מכתביו החזו"א כתב שלקנות גדלות בעיון התורה, ולהחכים מהתורה אפשר ע"י לימוד המהר"ש"א ועיי' בהרבה אגרות מהחזו"א שבהיא ד"ז. רבי חיים קניבסקי ידע את כל המהר"ש"א בע"פ ואף חיבר ע"ז ספר בילדותו. (וכן הביא החזו"א בשם הרע"א).

שאלה: מה זה תסמונת מינכהאוזן שקיים גם בזמנינו? **תשובה:** לפני 300 שנה היה חזן בגרמניה ברון בשם מינכהאוזן. שירותו בצבא הסתכם בהכנת תה למפקדיו, אבל הוא נהג לשתף את משפחתו וקרוביו בתיאורי גבורה בלתי רגילים שהתרחשו בכיכול בקרבות בהם הוא חלק. בלילות שהדברים לא היו ולא נבאו, תמיד חזן מצא אנשים שהקשיבו לו והאמינו לו, ובשלב מסויים הוא השתמש בהערצה אליו לצורך הונוה וגניבה. למינס נודע שהוא שקרן וכל סיפוריו מוצאים מהאצבע. החוקרים טוענים שזאת תופעה מוכרת על אנשים שמשוועים ליחס ואוהבים את הכיף שיש בלהיות חולה, למשל. ויש את התסמונת הזאת גם אצל אנשים שהם מייפיים מסמכים

שאלה: האם יתכן שאדם יגיע לשמים אחרי מאה ועשרים ויראו לו המון דברים טובים שעשה למרות שלא עשה אותם כממשקו חלב. במילה טובה אפטר לבנות עולמות ולהפוך את העולם לטוב ומעולה יותר, ואמירת בוקר טוב יכולה להפוך בן אדם ולהצמיח פירות. ולפעמים אדם מגיע לשמים ומראים לו המון זכויות ועשה הוא לא יודע מתי עשה ואז אומרים לו פעם פירגנת ואמרת מילה טובה למישהו והוא ע"י כך השתפר והתחזק, ואתה הוא זה שנתת לו כח להמשיך ולהתעלות וכל הפירות שלך בשכר המילה הטובה שלך. והדברים נאמרים בפרט בסביבה הקרובה של האדם כבן הזוג, ילדים, הורים, מורים, חברים, שעיניהם נשואות למילה שלך, ולפי מה שתאמר להם ככה הם יבנו, ויהיה להם עתיד מזהיר, ומה שלא נאמר להם על ידך זה יחס להם הרבה בבניין שלהם ובנפשם.

שאלה: בפרשה מובא שיעקב ברח את יוסף שלא ישלוט בזרעו עין הרע. מה הלחש שרבי חיים קניבסקי היה מציע למנוע עין הרע? **תשובה:** כשאומרים הכהנים ברכת כהנים 'ויחונך' לומר 'יאנא מזרעא דיוסף קאתינא'. וכן יש משפט במגילה ג. לומר עיזא דבי טביחי שמנה מינאי. ויש לחש שרק יחידי סגולה יודעים זאת, ומי שמרגיש וחושש מעין הרע טוב שילך להוציא אותה, ויש גם לחש לעין הרע מחזו"ל שמופיע בסיפורים בפזמונים של מוצ"ש.

שאלה: אדם שעוברים עליו יסורים, וכל הזמן הוא מרגיש שיש עליו דינים, מה יעשה בשביל לסיים את היסורים ולהסיר מעליו את הדינים? **תשובה:** הפרואה הכי טובה לצרות היא קבלת היסורים באהבה ובהבנה, שיש רצון ה' כעת לעשות לנו יסורים וזה הדבר שחכי טוב לנו כעת. ואם אדם מפנים עניין זה לעצמו, שהיסורים הם מידו יתברך ומקבלם באהבה, אז הוא זוכה שיסורו ממנו הדינים ויפקסו ממנו היסורים כן מובא באור החיים בפרשה. וכן כותב רבינו יונה בשערי תשובה שער רביעי שאדם הורצה להגן על עצמו מיסורים אז כשמגיעים לו יסורים הוא יצדיק את הדין ויבין שזה בגלל שעבר פגירתו וזה יהיה לו מגן מהיסורים הרבים הארויים לבוא עליו. מהראוי להביא את מה מכתבו המיוחד של החו"א ז"ל: הכל עוברים את החיים בעולם, אלא שיש המקבלים את כל מאורעותיהם מתוך שמחה, והם המקבלים זאת בעצב ובכזי. הגורר בין כך ובין כך לא ישנה. אי"מ מוטב לבעור את עין חוץ, עכ"ל. האדם בעצמו יכול להחליט שבגלל מה שקרה לו הוא נהיה מסכן ותלותי ומאיד לא הולך לו. והוא גם יכול להפוך כל דבר להצלחה ולמידך כל היותו קוים בשביל זה, אלא לקבל החלטה. ואדם שחי כמסכן הוא תמיד מרגיש קרוב לעולב של החיים, וכל דבר משקיע אותו עוד יותר באומללות שלו. וכדאי לאותו אדם להשתחרר מהעניין הזה מהר לפני שהיה מאוחר, כי מהתבכיינות לא יוצא כלום. ורק נבי שהופך כל מצב להודמנות וכל קושי למפצה, לא נשבר אלא מתמודד עם הקושי, הוא יצליח תמיד ויהיה מוערך על הכל. ויש הרבה הרבה דוגמאות של אנשים שקרו להם מקרים והם הפכו את זה למפעל חיים.

שאלה: מה מצינו אצל יוסף שהוא הנהגה טובה לכל אדם ואדם? **תשובה:** בסוף הפרשה מסופר שאחי יוסף שלחו לבקש מילה מיוסף, ויוסף דיבר על ליבם והרגיע אותם במדק שהתלים פרק י' ובספר חסידים אות י"א ובחיד"א בכמה מקומות, וכך נקטו עוד הרבה מפרשים. וז"ל מנורת המאור פרק ז': ור"ש אבן ג'ונוס בפרש"י אור (ומקור הדברים בזהוה פרשת מקץ) ר' אבא היה יושב בשער לוד וראה אדם אחד בא מן הדרך והיה יגע מן הירד. נכנס לחורבה אחת וישב לו בצד כותל אחד רעוע וישן לשם. כשיהיה ישן יצא נחש אחד גדול מן החורבה ופיו פתוח והיה בא לאותו האיש לנשך אותו. ומיד יצא שועל אחד גדול וקפץ על הנחש והרגו. הקיץ אותו האיש משנתו וראה הנחש לנגוד מת מוטל על הקרקע. קם ממקומו אותו האיש ומיד נפל הכותל ונמלט ומאו, ר' אבא רואה. אמר אדם זה שעשעו עמו נסים כאלו ודאי כשר הוא. אבא ואמר לו מה מעשך שרתי הקב"ה עשה עמך נסים גדולים ולא לחנם נעשו לך. אמר לו מימי לא גמלתי רעה לאדם בעולם ולא עשה לי אדם שום רעה אלא שמחלתי לו מיד ולעולם לא עליתי על מתי ליישן בלילה עד שמחלתי לך אדם שציער אותי ולא הייתי חושש לאותה רעה שעשה לי ולא די לי אלא שמאותו היום ואילך הייתי משתדל בטובתו. בכה ר' אבא ואמר גדולים מעשיו של זה ממעשיו של יוסף הצדיק דאילו יוסף מחל עלבונו לאתי מפי שהיו אחיו והיה ראוי למחול להם אבל זה שמוחל עלבונו לכל אדם גדולים מעשיו והוא ראוי שיעשה הקב"ה עמו נסים גדולים. וז"ל החפץ חיים בשמירת הלשון ח"ב פרק יב: וכן מיוסף נוכל להבין את מדתו הקדושה שאמר לא ירע בעיניכם כי מכתרת אותו הנה, וכן בסוף הפרשה וינחם אותם וידבר על לבם עכ"ל. וידוע הא דאיתא במשנה בב"ק צב. דמי שמבקשים ממנו מחילה לא יאכזרי מלמחול. וז"ל הרמב"ם פ"ב מתשובה הלכה י': אסור לאדם להיות אכזרי ולא יתפייס אלא יאה נוח לרבות וקשה לכעוס ובשעה שמבקש ממנו החוטא למחול מוחל יקבל שלם ובנפש פניצה, ואפילו הצר לו וחסא לו הרבה לא יבס ואל יטור וזהו דרכם של זרע ישראל ולבם הנכון, אבל העובדי כוכבים ערלי כל אינן כל אלא ועברתו שמרה נצח, וכן הוא אומר על הגבונים לפי שלא מחלו ולא נתפייסו והגבונים לא מבני ישראל המה עכ"ל. וכן נפסק להלכה בשו"ע סימן תר"יו ס"א שהחוטא לא יאה אכזרי מלמחול,

ליוסף אביך? ציווה לפני מותו. ק. מה עשו בני יעקב אביהם? קברו אותו. ר. אפרים במנשה יהיו כמו? ראובן ושמעון. ש. כמה שנים חי יעקב במצרים? שבע עשרה. ת. ויאמר אליהם יוסף אחי אל! תיראו.

חידות פרשת שבוע: א. המילה שכם באיזה אופנים מובאת בחומש בראשית? ב. מה השבוע הכי קטן במידה משמעותית מאז פרשת בראשית. ג. איזו מילה אומרים פעמיים ברצף בשבוע בקריאת התורה. ד. מה אין ליוסף? ה. איזה משקה מוזכר בפרשה בבי' פסוקים אחד ליד השני? ו. כמה דורות מוזכרים בפרשה ומוזכרים חלקם ברמזו בבי' פסוקים? **חידות ידע תורני:** ז. מי הקפיד לפסוק הלכות מסוימות רק על ידי האשפה? ח. איזה מאכל ברכתו פוטר את הלחם? ט. איזו מילה אומרת בשבת מותרת לאדם ואסורה לחמורו? י. באיזה זמן בשבת אסור לאכול בגלל השבת? יא. מה צריך לשרוף. יב. באיזה שבת מוציאים 4 ספרי תורה? **חידות כלליות:** יג. לאדם היו תשעה שקים מלאים באורז. כל שק שקל קילו ושק אחד שקל 900 גרם. איך יוכל לדעת ע"י שתי שקיות במשקולת שמתיחס בשני הצדדים מהו השק המוקטן? **חידות לילדים:** יד. איזה דבר הוא גם קל וגם יוש לו היום? טז. איזה מאכל מגיע גם בריבוע גם בעיגול וגם במשולש. יט. לאיזה בעל חיים יש אף כמו פיל והוא לא פיל? כ. איזה מאכל קטן צריך לשובר אותו לפני שאוכלים אותו? כא. למי יש צוואר ללא ראש, וידים ללא כף יד? כב. מי מספר מיד לאנשים כל מה ששומע?

תשובות: א. עיר. שכם בן חמור. על שכם שניהם. שכם אחד על אחיך. ב. פרשת ויחי היא קטנה בעשרות פסוקים מכל פרשות של חומש בראשית. ג. חזק חזק. ד. עין הרע. ה. יין מט יא יב. ו. המישה דורות: אברהם יצחק יעקב יוסף מנשה ואפרים. ומוזכרים ב' מח טז יז. ז. שבת קנו: לוי הקפיד לענות של שאלות של טריפה ליד האשפה שאם ימצא טריפה יניחיהו שם דהוי מוקצה. ח. פירות גינוסר, גמ' בברכות. ט. לסחוב משאות. על החמור עובר על מחמיר. י. לפני קידוש. יא. חמץ. פתילות חנוכה. הפרשת חלה. יב. בשבת חנוכה וראש חודש, והרביעי מוציאים במנחה. יג. יניח בכל צד שלוש, אם משקלם שווה סימן שזה מהשלוש הנותרים, ואז יניח שתיים מהשלוש הנותרים אחד בכל צד, אם משקלם שווה סימן שהנותר בסוף הוא השוקל פחות, ואם לא אז ידע מה שוקל פחות. וכן אם בתחילה משקלם לא שווה אז יבדוק מהו הקטן ואיתו עשה מה שכתבנו על השלוש הנותרים. יד. קלמור. טו. כותל המערבי. טז. כריות. יז. דג. יש דג סלומון, דג קרפיון, דג בור, דג נסיכה, דג טונה ועוד ועוד. יח. פיצה בקופסה מרובעת, כל הפיצה עגולה, ומחולק למשולש. יט. פילה. כ. ביצה. כא. לחולצה. כב. מיקרופון.

חידון משמעותיות מילים לפרשת ויחי: ה' משמעותיות למילה לו.

א. לו - אולי, במובן שמא. "לו ישטמו יוסף" רש"י: שמא (בראשית נ טז). ב. לו - לשון בקשה, הלוואי. "לו יהי כדברך" רש"י: הלוואי. (בראשית ל לד). ג. לו - אילו. "לו חכמו וישכילו זאת" תרגום: אילו. (דברים לב כט). ד. לו - אליו. "ויקרא ה' אל האדם ויאמר לו איכה" (בראשית ט ט). ה. לו - לפלוני. "ויבך עליו וישק לו" (בראשית נ א) נתן לו מתנה. שבר לו את המשקפיים.

מדור זה יש להימנע מלקרוא בשבת: רעיונות שנשלחו השבוע ובהם המון פתרונות לבעיות שהובאו בשבועות קודמים: א. בנוגע לקצה של הלחם - אפשר לחתוך ויוצא פרוטות בעובי ההיגל רק יותר קטנות, או לשמור במקפא וכשמצטבר כמות לאפות בתנור על טורבו ולטחון - יוצא פרוי לחם מצוינים. אפשר להוסיף פקריקה שומשום ותבלינים... **ועוד כתבו:** אפשר להוסיף לפקציות: להרטיב במים ולטחון, ומספיק לעישה של קציצות ויוצא עסיסי ורך. ה. הכנת קרוטונים: לחתוך לקוביות בגודל חצי ס"מ, לערבב עם שמן מלח ותבלינים ולאפות עד שמתקשה ולא מדי. אם לא מטוגן בשמן עמוק- יתכן שברכתו המוציא וכדאי לאכול בתוך סעודת פת. **ועוד:** למרוח על החלק העגול רסק עגבניות עם גבינה צהובה, בקיצור לעשות מזה פיצה. **ועוד:** טורפים ביצה עם מעט מים מלח וסוכר לפי הטעם חותכים את הלחם לקוביות קטנות וכוך לו לסלס מערבבים הכל ביחד ומטוגנים במחבת תוך כדי ערבוב עד שמתחים מעט. (יש לברר מה מברכים על זה) **ועוד:** למרוח על הקצה קטשופ ותבלינים ולשים בתנור זה נהיה 'הר פיצה' טעים וטוב שכל הילדים חוטפים... ב. נקיו מראות לנקות עם חומר לחלונות ונייר עיתון... ג. הנקודות השחורות באף הינן הצטברות של זיעה, ויש לנקות היטב עם שמפו ולשפשף את האף, וכן לנגב טוב עם מגבת **ועוד כתבו:** אלו הן נקוביות שנשטמו ואשר ע"כ ההפרשות הטבעיות לא יוצאות מהגוף במקומות אלו, אשר ע"כ מומלץ "לפוצץ" אותן עד שמתחררת ההפרשה, שבתחילת יציאתה כה, ובהמשך בהירה ואח"כ אין מה להוציא. **ועוד**

כתבו: לא לזלזל יש לגשת לטיפול פנים ד. פתרון לקשקשים ישנו שמפו בשם: ketozol-קטוזול, הוא ניתן ע"י רופא/ת עור עם מרשם ואמור להפסיק לחודש לאחר"כ יש לבקש בתור טלפוני מרשם חדש כל כובע התוצאות-מיידיות בעז"ה ה. למניעת חשמל סטטי בבגדים שגורם לבגד להצמד לגוף, עיצה מועילה ויעילה -לכבס עם הרבה מרכך כביסה, בדוק ומנוסה ו. למי שיש אלרגיה לביצים ולשומשום ועוד ולאחר האכילה מופיע פריחה בצבע אדום סביב הפה או בכל הגוף אפשר לקבל קצבה גדולה ללא כאב ראש בקלות אפשר לקבל פרטים ב 0534157755 בין הסדרים בלבד ז. לבורות מעוכבות בשידוכים מדרוך קצר ומעשי עם הסכמתו מגדו"י יש לשלוח בקשה למייל kalabekarov10@gmail.com

התורה חסה: בקשות עזרה וסיוע שנשלחו ע"י הקוראים, למי שיש פתרונות או רעיונות לשלוח ע"מ לסייע לציבור מתבקש לשלוח למייל שבסוף העלון והקב"ה יחזיר לו ככפלים: א. איך מורידים שעווה שטיפפטה על כובע. ב. אם משהו יודע על פתרון לאדם מבוגר שגנהק כבר שנתיים רצוף ללא הפסקה. ג. אפשר לעשות כדי לסדר פאות של ילד שיהיו מאחורי האוזניים ולא יקפצו? ג. מחפש רעיון שעוזר להפסיק לאכול את העור שמסביב לציפורניים. הרבה פעמים מדם, כואב כזה זה בעיה בשבת...

הגיגים המייעדים לאלו שיש להם מזה תועלת
10 סימנים שיעזרו לך לדעת שהתחלת להזדקן - (1) אתה לא מבין מה העניין לאכול טשולנט בליל שישי. (2) אתה מרגיש שהתזמורת בחתונות עושה יותר מידי רעש. (3) אתה לובש סוודר וגרביים בצבע שחור. (4) אתה מתעניין במודעות שבצד שמאל בעמוד הראשון בעיתון. (5) אתה הולך ברחוב עם מטריה פתוחה רק כשהגשם מתחיל להיפסק. (6) כשאתה באמצע שיחה בטלפון אתה לא יודע איך לעבור לחיפוש מספר של איש קשר בלי שהשיחה תתנתק לך. (7) נדמה לך שלאחרונה אנשים מסביבך התחילו לדבר יותר בשקט. (8) מפריע לך כשמישהו פוגש אותך ברחוב ונותן לך ציפחה ידידותית חזקה על הכתף. (9) אתה מגיע למספרה ואין לך בעיה להסתפר אצל מי שאף אחד לא ממתין בתור אליו. (10) אתה שומע את משאת האשפה למתן בוקר. זיקנה נעימה.

השדכן לאבי המיועדת: זה בחור שכבר עכשיו רואים עליו שאף פעם לא יגיע למצב שיגידו עליו שזקנותו מביישת את צעירותו.

לא נעים לי לשאול, אבל איך מעלים את ירושלים על ראש השמחה?

ש שרגא: אהבתם את הסופגניות במילוי אסאדו? חכו, הפתעת השנה בדרך: אוזני המן במילוי גאלע.

בן גביר כל כך בטוח בצדקת הדרך שלא אכפת לו לתת את הדרך במתנה לשונאים שלו העיקר שהיא תישאר בצידקתה.

מבצע: קנה נר נשמה, שלם רק על הנר.
אין בירה. יש בי שרע לה.

קוגל בלי מלפפון חמוץ זה כמו גפילטע בלי פיש.
שיהיה לכם לילה טוב ושניה אי-חותית

הימים תותים הלילות חותים

מזכרונותיו של סבא רבא: פעם אפונע היה עם סירה, שעון קיר היה עם קוקיה, טלפון היה עם חוגה ועוגה ביתית היתה עגולה.

הרגע הזה שאתה קם בתשע בבוקר ונוצר שהיום ראש חדש.

עוד יותר קר ועוד יותר קר ועוד יותר קר ועוד יותר קר. **הרגע הזה** שסיימת לקרא בשקיקה את ההגיגים בעלון, ומבחינתך העלון גמר את תפקידו, אך מצפונך אינו מניח לך לעזוב את העלון מבלי לקרוא בו ולו כמה שורות מהעמודים הקודמים, רק כדי למנוע את ההרגשה הדפיקה שרק בדיחות מעניינות אותך, ודברי תורה לא...

השבת כל הנשים יידעו בדיוק כמה זמן לוקח להתפלל מערב בליל שבת.

מהיום בספירה למנין במקום הושיעה את עמך: ה' יתברך תמיד אוהב אותי ותמיד יהיה לי רק טוב, שזה עשר ומכאן ואילך כל אחד נוסף זה עוד יותר טוב ועוד יותר טוב.

השווער: מה לומדים כעת? החתן: לא יחפור.
אמנם מערך הבקרה האווירי התריע על כך מראש, אך ברגע האמת זה תפס את כולם לא מוכנים. מטח כבד חלל, והניס את כולם למרחבים המוגנים, מתחת לתקרות ומאחורי קירות. "הילדים שלי אמורים להיות עכשיו ברחוב!" נלחצה אחת האמהות. "מקווה שהם נכנסו לאיזה בנין ולא המשיכו ללכת..." ואכן, חששה לא היה לשווא. צעירים רבים כמובן רצו בחדווה דווקא לרחוב הפתוח, ואימהות מבוהלות קראו אחריהם שיחזרו חזרה מיד. "זה מסוכן!" בינתיים החלו להראות בשמים הבזקים עזים, ובעקבותיהם גם

הפיצוצים החזקים שהגיעו בהשגחה של מספר שניות. פה ושם נראו אנשים ממהרים בריצה חטופה, מנסים להגיע למחסה הקרוב ביותר. "היה כתוב בעיתון שזה יגיע", דיווח ידען אחד בארשת חשיבות. "אבל לא חשבתי שזה יהיה עד כדי כך!" טען כנגדו השני. "הרבה פעמים הם סתם מלחיצים ובסוף אין כלום. אולי קצת טפטופים. אבל עכשיו זה מטיח ממש חזק!" תוך כדי שיבוש אדיר קוטע את דבריו. "וואו. איזה עוצמה. מי שלא בידך שיברך בעשיו", הזכיר לטובים. "לא נבואו רעמים אלא לפשט עקמומיות שלב", המשיך בדברי תורתו לקהל הקטן שהתקבץ סביבו, אך מה שבעיקר הטריד אותם באותו הרגע עז השאלה איך בדיוק הם מגיעים הביתה בגשם שוטף כזה.

היכן ניתן להשיג את העלון
לקבלת העלון באופן אוטומטי יש לשלוח מייל עם המילה 'הצטרפות' לכתובת alonalon+subscribe@googlegroups.com ולאחר מכן יתקבל הדו"ח, יש להשיב תשובה למייל שקיבלתם, ותקבלו אישור שצורפתם.

הודעות תגובות רעיונות פתרונות למערכת העלון יש לשלוח למייל זה 1@alalon.com ניתן להשיג בכתב גדול במייל הנ"ל.

כמו"כ ניתן להשיג את העלון בקובץ גליונות. בכל העלונים בשם הבית התורני. ובעוד קבצי עלונים. וכן בקול הלשון מקישים על מאגר השיעורים/עברית/תנ"ך/קובץ גליונות שלמה קולדצקי ומורידים מה שרוצים עלונים מהשבוע ומהמחש שנים אחרונות. **מחשב** ניתן להוריד בדרשו בבינו ועוד, ע"ש: עלון קולדצקי. או עלון לשבת.

כמו"כ יהיה ניתן להשיג עלונים בבני ברק: צמוד לכניסה לתלמוד תורה כתב סופר מצד שמאל של הכניסה, בקופסה בפניה בחצר ברחוב סוקולוב 23.

הוצאות העלון גדולות מאוד והגיעו לסכומים של עשרות אלפי שקלים בחודש לכן העלון בכניסה לתלמוד תורה כתב סופר עולה סך של 30 אגורות לעלון (12 שקל לשנה, שקל לחודש שמוצא כי בביה"מ לא יוצא), אפשר לשלם מראש לכמה שבועות קדימה, אפשר לשלם לאחר השבת, את התשלום יש לשלם בקופה הצמודה. או בינדרים פלוס - רשת הכוללים פרס כף-עלון, (שלוחה 2422). אפשר לשלוח משם הודעות. התשלום הוא אך ורק עבור הדפסת העלון.

מי ששולם עבור כמה שבועות קדימה אין לנו התחייבות לספק לו עלון במידה ויהיה חסר רח"ל! לא שאלו יצאו עלון.

הפצת העלון דרך המייל היא ללא תשלום, וכן התשלום הוא רק על לקיחת העלון מהמקום הנ"ל ולא על צילום העלון באופן עמיל (וכמובן שהמפיץ שלם לקוחים את העלון מהמקום הנ"ל ומפייס באופן עצמאי ברור ופשוט שלא צריך לשלם). כל המפיצים הקבועים שרוצים להמשיך להפיץ את העלון נא לשלוח למייל הנ"ל את מקום הפצתם ובע"ה נפרסם אותם. תודה ויישר כח לכולם על זיכוי הרבים.

להלן מקומות שבהם ניתן להשיג את העלון:
ירושלים: בישיבת מיר אצל הגאון הצדיק רבי דוד רוטשילד שליט"א. או אצל האדמו"ר הגדול והאהוב רבי אבי פרידנר שליט"א. או אצל הגאון הצדיק המופלא בירוש' והאבהת הבריות רבי אליהו בכרך שליט"א בבית הכנסת זכרון אברהם רמות ג' ירושלים. **בהר יונה:** אצל רבינו שמחה שלומן שליט"א שכל הדברים הטובים שיש בעלון הם באים מכוחו הגדול ומהשפעתו הגדולה למרות שהוא אפי' לא יודע מנך כלל. **ברחובות** בישיבת מאור התלמוד אצל החבור הגאון המופלא רבי יהודה רוזן שליט"א. **ברכסים:** אצל רבי יוסף המאירי שליט"א. **ברעננה** אצל משפחת זכאי רחוב נעמי שמר 9/5 טלפון: 052-6903395. **באופקים:** אצל החבור הגאון רבי צבי המברסטון שליט"א. פאר הגידולים של אופקים. **באופקים:** מונח בקיוויית בימי חמישי. **בחריש:** במתחם בתי כנסיות בשכונת בצוותא. בבית הכנסת חניכי ק"ק תימן. **בפתח תקווה** באור ישראל הגדולה והקטנה. **באהל אברהם** ובשירת מרים. בקהל חסידים. ביוצאי חברון. ובבני ישיבות שבפרי מגדים, ע"י רבי יואל פינהדלר שליט"א. וכן בישיבת אור ישראל בראשון לציון בישיבת עטרת שלמה. אצל הנ"ל: **עוד בראשון לציון:** ברח' דורר 21 /חפץ חיים 1, מניין בני תורה, חידר ראשון לציון. **באלעד** בתפארתה בחוף. ובשיבת של הרב אטינגר, בכלל של הרב פכטר, במאור שרגא באבן גבירול, ובאחיעזר ע"י רבי יואל פינהדלר שליט"א. **עוד באלעד** אצל הצדיק המפורסם רבי מיכל דסקל שליט"א. **בעפולה:** ניתן להשיג את העלון בעמדת אוצר החכמה בבית הכנסת המרכזי אהל משה - גבעת המורה עפולה - בעלות סמלית של הוצאות ההדפסה בלבד. **בעפולה עילית:** בביהכ"נ בני הישיבות רח' רש"י או אצל האדמו"ר המיוחד בשעשית רצון ה' בכל דרכי רבי אהרן קולדצקי שליט"א. עוד בעפולה עילית: בביהמ"ד דחסידי ויזניץ וכן בביהכ"נ בית ישעיה רח' יצחק שדה. **ניתן להדפיס את העלון במודיעין עילית** בעמדת אוצר החכמה בביהמ"ד קהילת משך חכמה - רחוב משך חכמה 41 לכתוב עלון לשבת, בעלות סמלית של הוצאות ההדפסה בלבד.

העלון יוצא השבוע לזכות יעל בת רחל לרפ"ש בתושח"י

